

Hüüdja Hääl

Märts 2017

Jumala Sõna kuukiri

Pärastpoole leidis Jeesus tema
pühakojast ja ütles talle: „Vaata, sa
oled saanud terveks. Ära tee enam
pattu, et sinuga ei juhtuks midagi
halvemat!” Jh 5:14

Kui Jumal avab taevaväraavad, valab Ta välja õnnistused, mida sa ei suuda mahutada ega seletada.

Hea on meenutada neid häid asju, mida Jumal on teinud, kuid Jumal ei taha, et elataksid end eilsetest võitudest. Jumal on valmis andma sulle midagi uut, millest rääkida. Ta saab andma sulle mõningaid värskeid võite.

Kui sa ei lase oma olukordadel ennast häirida, siis see röövib vaenlaselt tema väe. Kui sa ei pea saama oma tahtmist, ei saa vaenlane sind kontrollida. Sellega väljendad, et sinu elu on Jumala käes.

Meil kõigil on elus asju, mis tõusevad meie vastu, kuid tormid ei saa sind võita. Sa oled Kõikvõimsa Jumala laps ja sul saab olema võit!

Jumal räägib meile praktilistest, igapäevastest asjadest. Sul tuleb panna tähele, mida tunnend oma vaimus. Kui miski ütleb: "Hoi a eemale, sellest tuleb jama!", siis pole need lihtsalt halvad tunded, vaid Püha Vaim, kes sind hoiatab.

JOEL OSTEEN

SISU

G. Smith. JEESUS BETSATA	
TIIGIL.....	3
P. Vesavaara. PATUST.....	12
C. Pierce. ISA SÜDA.....	19
Y. Meyer. TA JUHIB SIND.....	26
A. Laukkanen. KOLM JUHIST....	33

Hüüdja Hääl

Jumala sõna kuukiri.
Tellimisindeks 78 237
Nr. 3 (342) 2017. Kahekümne
kaheksas aastakäik.
Toimetaja HEIKI PÖLDARU
tel 5545044
Toimetuse postiaadress:
Imavere, 72401, Järvamaa
MTÜ Hüüdja Hääl
a/a EE732200221004116193

Süüdja Sääl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.

Jeesus tuleb varsti.

MÄRTS

Nr 3(342)

2017

Jeesus Betsata tiigil

„Pärast seda oli juutide püha ja Jeesus läks üles Jeruusalemma. Aga Jeruusalemmas on Lambavärava juures tiik, mida heebrea keeles hüütakse Betsata; sellel on viis sammaskäiku. Siin lamas suur hulk haigeid, pimedaid, jalutuid, halvatuid [kes ootasid vee liikumist, sest aeg-ajalt tuli ingel alla tiiki ja segas vett. Kes nüüd esimesena pärast veesegamist sisse astus, sai terveks, ükskõik mis haiguses ta oli].”

Jh 5:1–4

See on imeline jutustus. Peab meenutama, et see ei olnud Jeesuse esimene Jeruusalemma külastus. Ta oli seal

käinud varemgi. Kuid nüüd läks ta jälle sinna. Tekstis öldakse, et Jeruusalemmas on Lambavärava juures tiik. Miks seda tiiki seostatakse Jeesusega? Jeesuse kuulutust oli kuuldud juba pikka aega. Tema jutlustamine oli kutsunud esile laialdase liikumise. Tema tegevus oli saanud üldise tähelepanu osaliseks.

See polnud tema esimene külastus. Mõeldes sellele jutustusele peab küsima: miks Jeruusalemma elanikud ise ei tundnud huvi selle tiigi ega sellel kallastel viibivate haigete vastu? Kindlasti teadsid nad palju nende inimeste kannatustest, valudest ja ahastusest? Kindlasti tundsid

nad nende raugastunud inimvaremete ja kuivetunud ihude tragöödiat. Ja need, kes oli linnaametnikud, teadsid seda kindlasti. Nad ei saanud olla teadmatutes haigete tiigist. Nad pidid olema seda näinud, sest see paiknes avalikus kohas.

Miks neil ei olnud mingit kaastunnet selle kannatuse ja kogu selle viletsusega, mis valitses seal viibivate haigete keskel? Miks ei halastanud nad nende üleni haigete inimeste ihude, nende valust vaevatud liikmete ega nutevad silmade peale? Kindlasti oli linnarahvas kõigest sellest teadlik. Ja kui nad seda ei teadnud, siis nad oleksid pidanud teadma. Oli julm mitte märgata teiste häda, veel halvem oli, et sellest ei hoolitud ja oli lausa saatanlik, et ei võetud midagi ette nende viletsate aitamiseks ja nende pisarate kuivatamiseks. Kindlasti oli rahvas teadlik olukor-
rast selle tiigi kallastel.

Selles valguses seda lugu lugedes tõuseb teine küsimus: miks need edukad inimesed, kes olid rahva usulised juhid ja õpetajad, ei läinud Jee-

susele ütlema: „Kuule naat-saretlane! Meil pole Sind vaja, aga mine sinna alla tiigi juurde; seal oodatakse Sind. Me võime Sulle näidata midagi, millest saad endale tegevust. Lähme koos Betsata tiigile! Seal on pimedaid, halvatu-
id ja valudest vaevatu-
id inimesi, kes ootavad, et keegi tuleks ja tooks neile lootust. Lähme koos vaatama, mida saad nende heaks teha!”

Miks nad ei käitunud nii? See on põhjendatud küsimus. Miks Jeruusalemma elanikud ei hoolinud nendest vaestest, õnnetutest, raukadest? Kas neil polnud südant nii teha?

Just samal põhjusel, miks pole teie, kristlased, kaua aega käinud palvekoosolekul! Samal põhjusel, miks teie, koguduse liikmed, pole nõtku-
tanud oma põlvi, et palvetada oma piirkonna „Betsata tiigi”, so teie linna pimedate, halvatu-
te ja kuivetunute eest!

Selliseid kannatajaid on kõikjal teie ümber. Kui te ei tea, kus nad on, on see tingitud sellest, et te ei taha seda teada. Kui te pole vaevunud neid asju välja selgitama, siis sõltub see sellest, et te olete

hõivatud teiste asjadega ega hooli „kuningriigi asjadest”.

Ja kui te ei ole kuulnud oma südant läbistavaid ohkeid ega nuuksatusi, kui te pole igapäevaselt näinud seda, mis on teilt röövinud ööune ja pannud teie pead ning südamed valutama, mõeldes Kristusele ja tema kadunutele, on selle põhjuseks see, et te pole kunagi võtnud aega mõelda ega püüda aru saada risti evangeeliumi saladusest.

On tõsi, et me ei mõista õigesti palve olemust. Me lausume mõne harva palve, kuid Jumal nimetab seda „sõnaohtruseks”. Me puudutame armuvärvat sõrmeotstega ja teeme seda nii, nagu oleks meil siidikindad käes.

Kui mõistaksime õigesti, mis on patt ja milline võimas vägi on Jeesuse Kristuse evangeeliumis, siis me pommitaksime taevast palvetega, me nõtkutaksime oma põlved ja keelduksime tõusma palvest enne, kui taevas avaneb ja Jumala pääste tuleb sellele linnale ning see saab võidetud Kristusele! Me ei tunne veel õiget palvetamist.

Kui ma tuleksin sinu koju, kas saaksid näidata mulle kohta, kus sa koos perega tavapäraselt põlvitad perepalveks? Perepalved on unustatud rutiin. Kui tuleksin su koju ja ütleksin: anna mulle see Piibel, mida tavaliselt kasutate perepalvetes, kas saaksid nii teha? Kas võiksid näidata mulle seda kohta vaibal, kus sa igal päeval põlvitad palveks?

Kui sageli võtad poja kaasa ja palvetad tema eest. Sa küll ütled, et palvetad tema eest, kuid mina küsin; kas sa palvetad ka koos temaga? Miski ei saa avada jumalatut südant nii nagu see, et koos temaga palvetatakse. Kas palvetad koos oma teenijaga? Ka temal on hing. Kas sul on Kristuse armastust nii palju, et nii teha?

Kuidas võid oodata näha oma sõpra, naabrit, meest, naist, lapsi pöördununa, kui sa ei palveta nende eest ega koos nendega? Kas räägid nendega sellest? Kas sa oled huvitatud ja tahtlik tungima igäihe südamesse, nii et saad vahendajana juhatada kadunud hinge ja Kristuse otsija

teistega osadusse? Kas sa oled murelik nähes inimest olevat jumalatu, nii et pead rääkima talle Jumalast, surmast, kohust ja igavikust?

See on Uue testamendi vaim, mis on Kolgata vaim, nelipüha vaim. See on see vaim, mille sina ja mina peame saama, kui tahame saavutada midagi Kristusele selles paigas ja kus tahes maal. Meil peab olema selline vaim, mis palvetab.

Oskasin palvetada kaua enne, kui oskasin lugeda Piiblit, sest mulle ei õpetatud lugemisoskust nii nagu teile. Kuid ma oskasin palvetada ja ma palvetasin.

Esimene raamat, mille sain, oli Piibel. Juba siis, kui olin veel väike mustlaspoiss, väike rändav pagulane, kes ei suutnud eristada a-d ega b-d, oli mul kombeks istuda aia ääres puu all või oja kaldal niidul ja avada oma Piibel. Sageli hoidsin seda tagurpidi ees, kuid sellel polnud vahet.

Igal juhul mul oli see ja ma võisin põlvitada Piibli ees ning palvetada seda palvet: „Oh, Jumal, ma ei oska lugeda Sinu raamatut, kuid

kas Sa ei taha täita mu süda oma Vaimuga?” Issand kuulis ja vastas sellele palvele palju varem, kui oskasin tähtluga.

Ma poleks täna see, kes olen, kui ma poleks jäänud samasse hoiakusse. Olen püüdnud praktiseerida seda oskust: elada pidevas palveosaduses Jumalaga. Ja sõber, sa pead jõudma selleni, kui tahad olla kasulik Jumalale ja inimkonnale. Sa pead palvetama. Meie päevade usuelu nõrk koht on palves puuduv vägi. Te tulete kirikusse või palvemajja meeleldi siis, kui seal korraldatakse näidendeid, kontserte või teisi maailmalikke esinemisi. Kuid kui pikaldased te olete tulema palvetama! Kas pole nii?

See, mis on Jumala koguduse nõrk külg, peaks olema selle tugevus. Kogudus sündis palveõhkamises ja kui see kaotab huvi palve ja palveväe vastu, pole sellel enam mingit õigust nimetada ennast Jumala koguduseks. Kas armastad seda magusat rahu, mida koged palveosaduses Jumalaga?

Miks need inimesed ei läinud Jeesusele ütlema: tule kaasa, armastatud õpetaja, Betsata tiigile. Miks mõned haigete sõbrad ei kutsunud teda kaasa tulema? Kindlasti oli haigetel linnas sõpru. Miks nad ei hoolitsenud nende eest? Lihtsalt sel põhjusel, et nad olid hoolitud. Sama vaim on haaramas meidki. Kuid kohe, kui kristlased hakkavad tõsiselt palvetama, tuleb ärkamine võimsa väega, samal viisil nagu see tuli Wales'i. Oh Issand, õpeta meid palvetama!

Lincoln Citys peeti koosolekusarja, kus keegi naine pöördus. See oli tõeline pöördumine. Ta oli nimekristlasest koguduseliige, mitte tõeline kristlane. Koguduseliikme ja tõelise kristlase vahel on erinevus. Sa pole kristlane lihtsalt seetõttu, et oled koguduse liige.

Sa pole kristlane enne, kui sa tegelikult kuulud Kristusele, oled uuestisündinud ja hüljanud patu. Sul pole mingit õigust seda nime kasutada enne, kui kuulud Issandale. Kui sa oled uuestisündinud, siis kõik näevad seda. Sa ei

pea endale kleepima kristlase nimesilti.

Kui sina ja mina reisiksime koos Inglismaale, siis võtaksin sind kaasa ühte looduskaunisse orgu ning aprillikuus, kui lööke ja kanepilind, rästas ja vint hakkavad laulma ning õied puhkevad, siis on laulu ja värviküllust ning parimat lõhna kõikjal – nii imelist värviküllust, nagu oleks Jumal purustanud vikerkaare aatomiteks ja puistanud selle sinu jalgade ette naudinguks ja hüveks. Kuid mida sa mõtled minust, kui keset kogu seda ilu ma tõuseksin, pintsels käes, ja ütleksin: „See on kevad!”

Kui Jumala kevad ärkab ellu, pole vaja pintsli. Igaüks näeb ja teab, et on alanud uus elu. Sa vajad pintsli siis, kui pole kevadet. Selles on põhjus, miks mõned on nii maiad ütlema: „Mina olen kristlane.” Kui sa tõesti oleksid seda, poleks vaja paljusid sõnu selle väljendamiseks, vaid me näeksime seda igast tegevusest. Tõelise kristlase elu kiirgab välja nagu päike, saates oma kiirgust ning valgustades mägesid ja

künkaid. Oo, Jumal, luba see valgus hakata paistma!

Naine, keda mainisin, oli nimekristlasest koguduseliige. Nimekristlane tähendab, et ollakse kristlane vaid nime poolest, mitte aga tegelikult. See naine tuli pöördumisele pühapäeva õhtul. Ta oli kuue poja ema. Esmaspäeval juhtis ta ühe neist Issanda juurde, teisipäeval teise ja kolmapäeval kolmanda. Ja neljapäeval tõi ta ilmselt kaks neist kaasa. Reedel ta võttis kaasa ühe orvust poja, kes samuti elas nende juures. Laupäeva õhtul oli tunnistuskoosolek ja ma kuulsin teda tõusmas ja tunnistamas. Tema nägu oli imeline vaadata. Sellest säras õnnistus, mille ta oli saanud südamesse.

Ta ütles umbes nii: „Jumal on teinud suuri asju minule sellel nädalal. Ta päästis mind eelmisel pühapäeval ja ma hakkasin palvetama poegade ja mehe eest. Jumal on päästnud viis minu poegadest ja selle orvust nooruki. Homme saab minu mees päästetud. Ta on vanduja ega tea, et ma tema eest palvetan. Tema ja minu esmasündinu saavad

päästetud homme. Jumal annab minule mõlemad. Kui ta seda ei tee, (ta hoidis Piiblit üleval) ei ole see raamat tõde. Kuid ma tean, et Jumal päästab nad mõlemad homme.”

Ma ei oska kirjeldada, millise mõju põhjustas selle naise võidukas usk ja tunnistus kogunejatele. Ma ütlesin, et jääme palvele ja koosolek lõpetati.

Järgmisel hommikul läks mees töölt raudteel koju kell kuus, (ta oli märguandja ja töötanud kogu öö) ning kui ta tuli koju, ütles ta naisele:

„Anna mulle väike hommikupala nii pea kui saad. Tahan veidi hommikupoolikul magada, sest õhtupoolikul kavatsen minna kuulama Gipsy Smithi.”

„See on õige, sest me oleme sinu eest palvetanud.”

„Kas minu eest?”

„Just nii, kogu nädala. Jumal päästis minu eelmisel pühapäeval ja ma olen juhtinud meie viis poega Jumala riiki ja nüüd oleme võtnud sinu palveaineks. Gipsy Smith palvetas sinu eest eile õhtul ja kogu kogudus ütles: „Aamen.”

„Mis kell see oli?”

„Kell oli pool üheksa, kui sinu eest palvetasime.”

„Kell pool üheksa on mu tegevus selgelt meeles. Mul polnud mõni aeg midagi muud teha, kui kõndisin ja mõtisklesin. Mõtlesin lastest ja sellest jumalatust elust, mida olen elanud ning midagi minu sees ütles, et peaksin saama kristlaseks oma naise, laste ja iseenda pärast. Umbes pool üheksa laskusin põlvili põrandale ja palusin oma ema Jumalalt armu.”

Selle naise usk mõjutas tema meest. See haaras Jumala ja juhtis nad mõlemad kokku. Nimetatud mees on täna jutlustaja metodistikirikus.

Kuid tagasi teksti juurde. Miks inimesed Betsata tiigi juures ei tulnud ise Jeesuse juurde?

Kuna nad olid pimedad, nad ei näinud, nad olid kurdid ega saanud kuulda, nad olid jalutud ega saanud kõndida. Siis läks Jeesuse ise nende juurde. Ta küsis ühelt inimeselt: „Kas tahad saada terveks?”

Mees asetas kogu oma

vajaduse ühte lausesse: „Issand, mul ei ole kedagi, kes mind aitaks.”

Paljudes kirikulinnades on tuhandeid, kes ütlevad samal viisil. Kas sina oled selline, kes käib tavapäraselt vaimulikel koosolekutel? Kas sa oled vaimulik inimene? Kas sa oled hingedevõitja? Sul on kristlase nimi, kuid kas sul on Kristuse vaim? Sa nimetad ennast selle püha nimega; kas käid ka püha teed? Sa osaled pühaõhtusöömajal; kas sa ka kannad risti oma Päästja jälgedes?

Sa tunned ennast solvatuna, kui nimetan sind paganaks. Kas sa oled asetanud öla selle halvatud maailma alla, et aidata seda pääseda veidi lähemale Jumalale? Selline on Kristuse Vaim. Kas sa oled selle saanud? Kristuse vaim tunneb huvi kannatajate, kurbade, pimedate, haigete, halvatute, kadunute, surijate vastu. Ta tahab viia kõik tagasi Jumala Isa südame juurde. Kas sina teed nii? Sina tead, kuidas asjad on ja ka Jumal teab seda.

Vaadakem nüüd pildi teist poolt. Kas pole iga kogudus

nagu Betsata? Kas siin ja igas teises koguduse pole samuti kolm klassi inimesi: pimedad, sandid, kuivetunud. Mina näen neid kõikjal ja eriti kogudustes: inimesi, kes ei näe, ja – mis veel halvem, kes ei taha näha. Nad ei taha saada häiritud ega taha teada millestki, mis toob neile rahu-tust. Nad pigem tahavad, et neile hüütakse „rahu”. Selle maailma jumal on pimestanud nende silmad.

Kas oled üks nendest? Kas sa oled teadlik oma hädast? Kas tunned oma lootusetut seisundit? Kas näed oma pattu? Kas näed seda risti valguses? Selles valguses näeb Jumal seda. Ta näeb pattu Petlemmast Kolgatale. See on sinu patu mõõt. Kas sina näed seda nii, nagu Jumal näeb kogu selle ebapuhtuses aheldava hävitava jõuna?

Me kunagi ei mõista Kolgatat enne, kui tunneme oma patu sügavust, ja kui näeme seda, siis me hüüame appi Päästjat.

Ma usun sõber, et kui me õigesti mõistame oma olukorda, siis kostaks läbi selle hoone selline armupaluv

hüüd, et ka tänaval inimesed seda kuuleksid. Ma usun, et kui me tunneksime pattu sellisena, nagu Jumal seda näeb, kui mõistaksime oma vajadusi, nii nagu Jumal seda näeb, siis me langeksime põlvili ja unustaksime kõik ruumis viibijad ja hüüaksime: „Oh Jumal päästa mind, muidu ma suren!” Ja kellelgi pole suuremat vajadust palvetada seda palvet kui minul: „Päästa mind, muidu ma suren!”

Ja siis tuleme koguduses olevate halvatute juurde, kelle vaimulik elu käib üles-alla. Nende suhtes ei või kunagi kindel olla. Vahel on nad künkal ja neil on kõik hästi, ning siis on nad jälle orus. Kunagi ei tea, kus nad on järgmisel hetkel. Vahel on nad võidukäigus ja vahel on nad kahtluste udus, sünguses ja hirmus, häbis ja viletsuses. Nad on lonkajad. Nad on alati vaimuliku ravi vajaduses. Kas see on sinu olukord? Kas sina oled vaimulikult tuikuv sant?

Siis on meil kuivetunud. Kuivetunud! Mida see tähendab? On ju kurb, kui kellelgi on kuivetunud käsi.

Kuid palju kohutavam on omada kuivetunud hinge. Kui kohutav on olla äralangenud! Kasutuskõlbmatu, halvatud, elutu, teistele koormaks. Kuivetunud, surnud, kahekordselt surnud – langenud.

On kahesuguseid langeduid. Avalik langenu ja südamest taganenu. Südamest taganenu hoiab oma kohta koguduses, kuid ta on seda ohtlikum ja suuremaks takistuseks kogudusele kui avalik taganenu. Sa tead, kuidas teist kohelda, kuid salgav taganeja varjab oma olukorda. Koosoleku pingis istuv äralangenu on tõeliseks kahjuks Jumala kogudusele. Tule välja peidupaigast ja hoolitse selle eest, et oled õiges suhtes Jumalaga!

Pimedad, halvatud, kuivetud – need kõik on meie ümber. Kui suudad panna nad vastamisi tõega, siis nad ütlevad:

„Küll ma kunagi saan õige südamehoiaku! Ootan seda.”

„Mida sa ootad?”

„Ma ootan ärkamist.”

Hea küll, lange siis põlvili ja palveta, siis tuleb ärkamine. Vett on liigutatud. Seda

on segatud kuni selle ajani, mil Jeesus suri. Eluvesi, armu ja igavese elu jõgi voolab sinu jalgade juures, sinu läheduses. Sina võid astuda sellesse ja kui nii teed, tõstab Jumala tõusulaine sind üles patust ja asetab sind päästekaljule. Aidaku Issand sind astuda alla jõkke!

Mõni teist on nii kaua kõikunud tiigi kaldal, et paljudel meist oleks soov lükata teid vette, kuid ei tohi. Tekst ütleb, et see, kes esimesena astus tiiki, kui vett oli segatud, sai terveks. Sina pead ise astuma sinna.

Kui Jeesus tuli ja nägi seda kohutavat olukorda, ütles ta mehele: tõuse! Ja ta tõusis. Sinu pääste sõltub sellest, et sa kuuletud jumalikule käsule, ja niikaua kui sa üksnes ootad, ei saa sa päästetud. Kui püsid tegevusetuna, ei saa sa kunagi võitu. Kui istud paigal ega astu kunagi sammu Jumala suunas, ei pääse sa kunagi tema juurde. Võid oodata kohtupäevani ega saa kunagi paremaks. Sa saad edasi siis, kui hakkad liikuma – kuuletud, kahetsed, tunnistad ja pühendud. Jumal,

aita meid pääseda lähemale puhastavale allikale, pulbitsevale jõe, tervist andvale veele, eluandvale Kristusele sellel hetkel.

Vend, kus sa oled? Õde, kas sa tunned Päästjat. Ta on siin. Ta on sulle lähemal kui sinu kõrval istuv sõber, lähemal kui sinul käes olev taskurätik, lähemal kui just su silmist piki põski valguv pisar. Sule silmad ja räägi temaga, öeldes nii:

„Issand Jeesus, tee mind terveks. Issand sina tunned ja tead kõik: minu murtud, kehva südant, katkenud töökäiku, ebaõnnestunud mine-

vikku, minu pattu! Sina oled patuste Päästja ja Sina oled minu Päästja! Päästa mind nüüd!”

Kui see palve tuleb su südamest, siis armastav Isa vastab sellele kiiremini, kui mina jõuan sulle sellest rääkida. Issand lubagu sul paluda temalt seda just nüüd! Kui otsid teda kogu südamest, siis ta ütleb sinule, nii nagu ta ütles Betsata tiigi juures olevale mehele: „Ära tee enam pattu, et sinuga ei juhtuks midagi halvemat!”

GIPSY SMITH

Patust

Inimesi vaevavad vahel patuküsimused. Mis on patt ja mis ei ole? Ega Jumal saa ometi olla nii täpne?

Patt on esmalt südame loobumine Jumalast. Patt on meie vaenlane. Kui soovime olla puhtad ja elada pühitsuselus, on patt ahvatlemas meid mistahes valdkonnas ja me võime kiiresti lan-

geda, eemalduda Jumala plaanist ja tema armastusest.

Olge pühad nii nagu mina olen püha. Meil ei ole teisi eeskujusid. Jumal on ka hävitav tuli.

Keegi naine Piiblis koges enese olevat patune (Lk 7:36-50). Oma süütundes tahtis ta kindlasti kohtuda selle mehega, kellest ta oli nii palju

kuulnud ja kellel on meelevald patte andeks anda.

See naine läheb Siimona koju, kus Jeesus oli söömas. Naisel on kaasas alabasterriist mürriõliga. Ta asub Jeesuse taha jalgade juurde ja hakkab seal nutma. Ta oli naine, keda ei olnud kutsutud, kuid ta tuli, sest ta oli kuulnud, et Õpetaja on Siimona kojas.

Ta oli kogunud palju raha, et omandada alabasterriista mürriõliga. Tal oli kavatsus minna selle mehe juurde. Ta läheb ja hakkab kastma Jeesuse jalgu pisaratega. Kui palju peab olema valu ja piina südames, et jätkub nii palju pisaraid, et sellega pesta Jeesuse jalgu. See ei ole üksnes mõni pisar, vaid palju pisaraid. Ta hakkab Jeesuse jalgu kuivatama oma juustega.

Usun, et sellel naisel oli suur südametunnistuse ärkamine. Ta soovis vabaneda patuelust, sest ta oli naine, kes elas selles linnas patust elu. Meie arvame, mis patt temal võis olla, Jumal teab, mis ta tegelikult teinud oli, aga naine ise teadis enese ole-

vat kõlbmatu Õpetaja ees.

Piibel ei väljenda, et ta oleks midagi esmalt rääkinud. Ta kastab Jeesuse jalgu pisaratega, kuivatab oma juustega, suudleb ja võiab neid lõpuks kalli mürriõliga.

Me teame, kuidas Jeesus andis eeskuju pesta teiste jalgu, pestes ise jüngrite jalgu. Siimon, kes oli Jeesuse kutsunud, üllatab, sest heade mõtete asemel on tal nurjatud mõtted Jeesuse suhtes. Ta mõtleb: „Kui see mees oleks prohvet, siis küll ta teaks, kes see naine on, et ta on patune.” Ta seadis kahtluse alla Jeesuse jumalikkuse ja prohvetianni.

On turvaline olla koos Jeesusega, sest ta tunneb meie mõtteid. Mis juhtuks, kui kõik meie mõtted saaksid avalikuks siin ja praegu. On parem, et me ei tea üksteise mõtteid. Jeesus teadis, mida inimene mõtleb.

Jeesus vastab siin Siimona mõtetele, kuigi mees ei ole midagi rääkinud. „Mul on sulle midagi öelda, Siimon.” Jeesus ei räägi otse, vaid ta räägib Siimonale võrdumiga. Jeesus andis võimaluse võrd-

pildi kaudu mõista seda, mida ta mõtles. Mõni mõistis ja teine mitte.

Jeesus jutustas järgneva loo: „Ühel rahalaenajal oli kaks võlglast: üks oli võlgu viissada teenarit, teine viiskümmend. Aga kuna neil ei olnud maksta, siis ta kustutas nende mõlema võla. Kumb neist nüüd teda rohkem armastab?”

Siimon vastas: „Ma arvan, et see, kellele ta rohkem kinkis.” Jeesus ütles talle: „Sa otsustasid õigesti.”

Jeesus osutab naisele: „Kas sa näed seda naist? Ma tulin sinu majja, sa ei andnud minu jalgade jaoks vett, tema on aga pisaratega mu jalgu kastnud ja oma juustega kuivatanud.”

Sellega Jeesus süüdistab Siimonat.

„Sina ei andnud mulle tervituseks suud, aga tema ei ole sest ajast peale, kui ta sisse tuli, lakanud minu jalgu suudlemast. Sina ei võidnud mu pead õliga, tema aga on võidnud mu jalgu mürriõliga. Seepärast, ma ütlen sulle, on temale palju patte andeks antud, sest ta on palju

armastanud. Aga kellele antakse andeks pisut, see armastab pisut.”

See on Jumala arm ja armulikkus.

Aga naisele ta ütles: „Sinu patud on sulle andeks antud!” Halleluuja.

Kas suudad asetuda hetkeks selle naise asemele. Ta tuli teadlikult valesti elanuna ja patuvaevas olevana Siimona koju. Jeesus pöördub tema poole ja ütleb: „Sinu patud on sulle andeks antud.”

Kas meie oleme oma patust nii puhtad, nagu see naine sel hetkel, kui Jeesus temaga rääkis?

„Kes on tema, kes ka patte andeks annab?” mõtlesid lauakaaslased.

Aga tema ütles naisele: „Sinu usk on sind päästnud, mine rahuga!”

Alguses räägitakse pattude andestusest ja siis päästmisest. Mine koju ja ole rahus. See oli lugu naisest, kes oli südamevaevas.

Siis on Piiblis teine naine, kes tuli Sühhari kaevule. Ka see oli imetusväärne, kuidas Jeesus kohtas seda naist,

kelle elus oli paljugi juhtunud. Ta sai juua elava vee jõest. Ka temast räägitakse kui patusest naisest.

Ma mõtlesin sellest, et piibel räägib palju patustest naistest, kuid vähem patustest meestest. Siis hakkas Jumala rääkima mulle Aabrahamist, sellest, kuidas nad jagasid koos vennapoja Lotiga maad. Ühel päeval tulid inglid Aabrahami juurde ja see oli suurepärase külastus. Sel päeval said nad teada, et neile sünnib aasta pärast laps, mille peale Saara naeris, kuid nii toimus.

Inglid rääkisid, et nad on kuulnud ehmatamapanevat uudist taevas ja nad lähevad vaatama Soodamasse ja Gomorrasse, kas see on tõsi. Aabraham teadis, et tema vennapoeg elab just seal. Kas sa teadsid, et Lott, kes istus väravas, oli üks linna juhtivatest meestest?

Mõtlesin, kas oli Lott oma ameti tõttu olnud arg noomima neid nende tegude pärast. Vahel on nii, et kui meil on hea amet, siis me kardame rääkida oma usust, et mitte kaotada oma ametit.

Aabraham kauples Jumalaga mitu korda. „Kas tahad tõesti hävitada õige koos õelaga?” küsis ta. Te teate, kuidas Aabraham kauples 50, 45, 40, 30, 20 ja lõpuks 10 õige pärast. Jumal ütles, et ta ei hävita isegi 10 pärast. Sa tead, et Soodomas ei leidunud 10 õiget.

Seegi tekst kinnitab, et inglid on mehed. Usun, et taevas on kõik sõjainglid mehed, sest Loti juurde tuli kaks meest, keda Jumal oli taevast läkitanud. Nad lähevad Loti juurde ja kui linna mehed seda näevad, lähevad nad tema ukse peale koputama ja käsivad tal avada, et nende meestega magada.

„Mu vennad, ärge ometi tehke kurja! Ma annan teile kaks oma tütart,” vastab Lott.

„Ise on tulnud võõrana elama, aga tahab olla kohtumõistjaks!” protesteerivad Soodoma mehed.

Inglid päästavad Loti nende rüvedate ja himurate meeste käest, nad tõmbavad Loti sisse, sulgevad ukse ja neid mehi löövad nad pimestusega. Siin räägitakse meestest, kes

teevad jäledust Jumala palge ees. Jumala sõna on alati tõsi. Aamen.

Jumala sõna ei eksi kunagi. Kui sinu elus tuleb raske koht, ära ütle, et Jumal sinu elus eksib. Jumal ei eksi kunagi. Ta näeb, et me vajame sellist koolitust või läbikatsumist. Me vajame raskusi, mille saatmisega on Jumalal meiega pikaajaline plaan.

Me teame, mis juhtus nende tules põlenud linnadega. Jumal päästis sealt Loti ja tema lähedased. Inglid küsisid temalt: „Kes sul on veel selles linnas. Mine ja kutsu nad, sest Jumal hävitab selle linna.”

Lott teab oma väimehi ja läheb neid kutsuma, aga väimehed naeravad tema üle ega lähe koos temaga. Inglid võtavad käest kinni Lotil ja tema perel, sest oli vaja kiiresti minna turvalinna.

Loti naine aga jäi soolasambaks, sest elu linnas oli teda meelitanud. Neid kästi: „Ära vaata selja taha ja ära peatu mitte kuskil ümbruskonnas!” Loti naine jäi igatsema ja tagasi vaatama ning siis

tõdenes see, mis juhtub iga usklikuga, kes tagasi vaatab. Ta jäi soolasambaks. Usklik, kes vaatab tagasi, tasapisi jäigastub ega suuda enam elada, kuna kõik endine huvitab nii palju. Hoidu selle eest, armas sõber!

Jumal hävitas selle linna ja täna me palume, et Jumal oma armus ja tões räägiks meie rahvale, et Jumal taevas ei peaks sellest kuulma ega tulema alla vaatama, mida seal tehakse. Issand, ole armuline oma headuses. Pühi ära kõik patud oma suure halastuse pärast. Pese meid puhtaks meie üleastumistest ja puhasta meid patust. Issand, sina oled lubanud koputada meie südamele mitmel viisil ja tõmmata meid õiges suunas.

Jumal on inimese loonud emaüas ja ta armastab oma loodut, aga mitte inimese harastatud pattu. Ta ootab, et parandame meelt ja pöördume ära sellelt hukatuse teelt.

Ütlen Sulle, et sa oled väga lähedal vabanemisele. Sa vabaned ja hakkad mõistma, kuidas sind oli eksitatud. See

vabadus on suurim rõõm sinu senikogetust alates sündimisest. Ma palun, võta see vastu Issandalt, kui see sind puudutab.

Johannese 8. peatükis tõid variserid tema juurde pühakotta abielurikkumiselt tabatud naise. „Moosese seaduse järgi tuleb sellised kividega surnuks visata,” ütlevad süüdistajad. „Aga mida sina ütled?” Neil meestel oli teadmine Seadusest, kuid veidi ühekülgne, et hukkamiseks toodi ainult abielurikkumiselt tabatud.

„Aga seda nad ütlesid teda proovile pannes, et nad saaksid teda süüdistada. Aga kui nad küsides peale käisid, ajas Jeesus enese sirgu ja ütles neile: „Kes teie seast ei ole pattu teinud, visaku teda esimesena kiviga!””

Jeesus andis loa kiviga visata, kuid ainult sellele, kes on patuta! Milline taevalik tarkus. Kui nad seda kuulsid, nende südametunnistus süüdistas neid. Tänu Jumalale, et Jumala sõna tegi nad süüdlaseks.

„Ja seda kuuldes lahkusid nad üksteise järel, vane-

matest alates, jäid üksnes tema ja keskel seisev naine.”

Õnneks oli meestel julgust taganeda. Mõni oleks võinud mõelda, et minu olukord on nii hea, et võin esimese kivi visata. Jeesuse sõnad mõistsid neid hukka ja 3Mo 20:10 öeldakse, et mõlemad abielurikkumiselt tabatud, nii mees kui naine, tuleb kividega surnuks visata.

Jeesus ajas enese sirgu ja ütles talle: „Naine, kus nad on? Kas keegi ei ole sind surma mõistnud?”

Tema ütles: „Ei keegi, Issand!” Aga Jeesus ütles: „Ega minagi mõista sind surma. Mine, ja nüüdsest peale ära enam tee pattu!”

Jumal ei läkitanud oma Poega maailma üle kohtu mõistma, vaid et ta annaks maailmale elu, et võimalikult paljud saavad tema kaudu päästetud. See on suur erinevus.

Herodes elas hooruses oma vennanaisega. Johannes julges noomida Heroodest oma vennanaise pidamise pärast ja kaotas oma pea pidutsemise, tantsimise ja hooruse pärast. Kas see on

kaugel tänapäeva olukorrast, et keegi peab oma venna naist? See oli kohutav, et Johannes pidi kannatama, kes oli olnud Jumala sõnumitooja ja pasun.

Me teame lugu kahest pojast, kellest noorem oli väsinud koduelust, sai kätte oma pärandiosa ja lahkus. Ta elas hooruses, kulutas ära kogu oma raha ja tal ei olnud enam vahendeid, et lõbusalt elada. Lõpuks oli ta seakarjane, kes ei saanud isegi seatoitu süüa ning jäi nälga. Tema olukord pidi minema nii raskeks selle pärast, et ta pöördus Jumala poole.

Võibolla on patumülkas oldud kümneid aastaid ja seda on peetud normalseks eluviisiks. Paljudel on selline eluviis, kuid see poeg on hea näide sellest, kuidas ta kahetses teades, et isakodus on palgalistelgi parem toit. Ta hakkas tundma oma pattu. Lähen tagasi ja tunnistan isale, et olen elanud valesti. Kui saaksin seal olla ainult sulane ega oota, et võin veel olla poeg. „Ma ei ole väärt, et mind su pojaks hüütakse,” mõtles poeg.

Ometi juhtus nii, et isa oli juba kaua oodanud, millal tema poeg tuleb. Meil on igatsus oma laste järgi. Seda lugedes hakkab see piiblikoht elama ettekujutluses, kuidas isa läheb põllu äärde teele, ootama oma poja saabumist. Näen pikka liivast teed, mida mööda poeg tuleb määrdunu ja kõhnana. Isa jookseb pojale vastu. See on liigutav hetk. Nüüd tuleb valmistada nuumvasikas, nüüd on vaja pidu korraldada, sest ma olen leidnud poja, kes oli kadunud.

Poeg tuleb koju ja talle pannakse pitserisõrmus sõrme. See on võimsaim jutustus sellest, kuidas Taevaisa ootab kadunud lapsi, kes veel ei tunne Jeesust. Usklike hulgas on nn piiriusklikke, kes on kusagil serval, kuid ei soovi tulla koguduses keskele kohale ega mingil juhul esiritta. Kuid Jumal tunneb sind, armas, ja tuleb aeg, kui sa ei soovi olla mujal kui esi-reas, sest sa soovid kuulda iga sõna, mis lähtub Issanda suust.

Loen 1Kr 6: 13.18.20:

„Aga ihu ei ole hooruse jaoks, vaid Issanda jaoks ja

Issand ihu jaoks... Põgenege kõlvatuse eest! Mis tahes patt, mida inimene iganes teeks, on väljaspool tema ihu. Kuid kes hoorab, see patustab iseenese ihu vastu... Sest te olete kallilt ostetud. Austage siis Jumalat oma ihus!”

Mõned sallivad eneserahuldamist uskliku elus. Ma usun, et see on hoorus oma ihu vastu. Himu sünnitab patu ja patt surma.

„Või kas te ei tea, et teie ihu on teis oleva Püha Vaimu tempel, kelle te olete saanud Jumalalt, ning et teie ei ole iseenese päralt? Sest te olete kallilt ostetud. Austage siis Jumalat oma ihus!” (1Kr 6:19.20).

Aamen

PIRKKO VESAVAARA

Isa süda

On rõõm olla koos teiega. Jumal valmistab Euroopat ette, sest ärkamine on saabumas. Seda võib tunda ja kogeda. Jumal on liikumas ja ma olen rõõmus seda teiega jagades, saades olla isaks poegadele ja tütardele kogu maailmas. Olen rõõmus aitamas tõusta Jumala poegi ja tütreid nende kutsumisse.

Maailmas on meil ahistust, mida Jumal nimetab viletsuse ajaks. Aga ta ütleb, olge rõõmsad, sest mina olen maailma ära võitnud. Kuna mina olen teis, siis ka teie saate ära võita maailma. Võti on selles, kus sa elad, kas maailmas või

Jumala riigis. Jumala riigis on sul vabadus. Kui elad kuningriigis, võid ükskõik kuhu minnes võtta Jumala riigi endaga kaasa, mille saad siis vabastada. Just sellise armee paneb Jumal liikuma rahvaste hulgas.

Igal septembrikuul toimub meil Spokanees selline kogunemine, kuhu kutsume Healing Rooms'i rahvuslikke juhte kõikjalt maailmast. Milline õnnistus on kuulda juhte näiteks Hiinast, Lõuna-Ameerikast, Euroopast või Aasiast. Nad räägivad, kuidas Jumal liigub ja teeb tööd nende rahvaste seas. Ta kasu-

tab tavalisi inimesi tegemaks ebatavalist tööd.

Ta ei otsi tähti ega soosikuid. Ta otsib üksnes näljaseid inimesi. Kui sul on nälg, saab Jumal sind kasutada. Ta otsib, et inimene oleks täielikult allutatud Püha Vaimu ligiolule, nii et teha temast Jumala tööriist levitama tema kuningriiki maa peal, nii nagu see on taevas. Kui sa oled kuningriigi inimene seal, kus on Issanda Vaim, see on sinus, on seal vabadus. Halleluuja!

Peaksid elama vabaduses. On hämmastav näha, kui paljud Jumala koguduses ei ela vabaduses. Kogudus peaks olema selline koht, kus valitseb vabadus. Kogudus ei tohiks olla paigaks, kus inimesed saavad seotud. Koguduses peaksid inimesed vabanema. Oleme tegevad selleks, et Kristuse Pruuti taastada.

Mul on selline väike raamat väetsitaatidega, mida püüan teiega jagada, kuid mida on üsna raske tõlkida.

Vaenlane ei saa millegagi tulla sinu peale, kui tal ei ole midagi sinu sees.

Jumal ei saa tegutseda sinu kaudu, kui ta enne ei pääse sinusse.

Viis, kuidas sa võidad vaenlase, on see, et Jumal esmalt võidab sinu.

Vahel tahan ma lüüa demonit põsele, kuid sageli on keegi teine teel ees.

Kuidas saaks Jumal kedagi tervendada, kui ta on seda juba teinud.

Tema haavade kaudu sa oled tervendatud. Sa võid võtta selle usus vastu.

Jumalal on rohkem taga-vaarasid, kui meil originaale, ja need töötavad paremini, sest neid ei ole veel kasutatud.

Kogudusest on saanud religioosne siis, kui sa tead, mis teal toimub, enne kui sinna lähed.

Koguduses peaks toimuma kohtumine Jumalaga, mis ei muuda ainult sealoldud hetke, vaid kogu su elu.

Mõnel inimesel on raske ära tunda vaenlast, kuna sellest on saanud talle liiga tuttav.

Haigus ei saa sind omada, kui sina ei omanda haigust.

See ei kuulu sinule, saada see minema. See tuleb otse põrgu sügavusest.

Kui me alustasime Healing Rooms'i tegevust, hakkasime kõik palvetama. Me soovisime lahti kaevata need tervenemise kaevud, mida John G. Lake oli omal ajal kaevanud. Tulime koos abikaasaga Reddingist Kaliforniast ja asusime elama Spokaneesse. Ma ei tundnud Spokane linnas ühtegi inimest. Palusin Jumalat, et teada saada, miks pean ma siia tulema.

Jumal kutsus mind paastuma 40 päeva. Vastasin: „Kuidas ma seda suudan, kui ma polnud paastunud nelja tundigi.” Jumal vastas, et kui sa soovid läbimurret tegelikuses, pead sa selle eest hinna maksma. Nii ta juhtis mind paastuma 40 päeva.

Tulin koju ja ütlesin naisele: „Kallis, Jumal on kutsunud mind paastuma 40 päeva.” Naine vastas lihsalt: „See on sinu probleem.” Nii pidin ma paastumisega ise toime tulema. Paastusin 1 nädala, 2 nädalat, 3 nädalat, 4 nädalat – ja olin peaaegu suremas. Ütlesin: „Jumal, sa

tahad mind tappa, et siis äratada mind surnuist ja selle kaudu mulle midagi õpetada.” Mul oli kohutav söögiisu. Kui ma sõitsin autoga ja nägin taevas väikest pilve, siis näis see mulle nagu hamburger. Kaotasin iga päev pool kilo ja see tundus kohutav.

Spokanees oli üks loss, mis kuulus kaevandusühingule, millest oli tehtud suurepärane, kuid kallis restoran. Ei abikaasal ega minul polnud nii palju raha, et minna sinna sööma. Ometi tahtis abikaasa alati just sinna minna. Ma olin juba paastumise lõppfaasis, nädal enne lõpetamist, kui naine ütles: „Sina paastud ega tohi süüa, aga mina tohin. Eks nüüd on odavam sööma minna?”

Nii ta viis mind sinna restorani lõunale. Ta sõi korraliku lõuna ja mina jõin dieetcolat. Kuna olin paastumas ja abikaasa sõi ega puhastanud oma taldrikut lõpuni, siis ma vihastasin ja ütlesin: „Kuna mina ei tohi süüa, siis sööd sina taldrikult ära viimsegi raasukese.”

Avastasin, et paastumine ei muuda Jumalat, vaid see

muudab meid, et võiksime kuulda Jumalat. Pärast seda paastu sai Jumal minus läbi-murde. Ma mõistsin, et Jumala saatis mind Reddingist Spokaneesse Washingtoni, et ma avaksin uuesti need tervenemise kaevud, mida John G. Lake oli omal ajal kaevanud.

Me palvetasime ja jagasime lendlehti selles linnas. Siis ma kuulsin ühest kogudusest, mis paiknes just selles piirkonnas, kus oli olnud Lake'i kogudus. Neil oli ka temanimeline raamatukogu, kus oli palju ajaloolist teavet temast, kuidas ta palvetas linna haigete eest ja kuidas inimesed tõusid ratastoolidest ning kandsid karke, sest sel ajal kogudus ei uskunud jumalikku tervenemist.

See oli aastatel 1915 – 1920. Lake soovitas näidata tollasele kogudusele, et Jumal tervendab. Linnas toimus avalikke sündmusi selle ilmestamiseks, mida Jumal teeb. Me läksime Mitchelliga sellesse kogudusse ja seal kohtusin ma esimese mehega, keda õppisin tundma selles

linnas, kogudusevanem Pat Titen'iga.

Pat rääkis, et ta on jäänud pensionile armeest pärast tulistamisjuhtumit, mis toimus seelses väeosas aastaid tagasi. Mõni sai surma ja Pat sai haavata õlast, kuna ta astus hoonest välja valel ajal, millest ta sai C-hepatiidi nakkuse. Ta oli siis veidi alla neljakümne. Tal oli raskusi, et hommikul tõusta ja riietuda. Naine pidi teda aitama. Tal polnud töövõimekust, mille tõttu jäi ta pensionile.

Koguduses oli selline reegel, et keegi ei tohtinud enne teiste eest palvetada, kui ta polnud käinud koguduses vähemalt kuus kuud. Paikneti kesklinnas, kust käis läbi palju inimesi ja see oli hea reegel inimeste kaitseks.

Ütlesin Patile, et Jumala tahab teda tervendada. Ma rääkisin talle, kuidas Jeesus kandis tema haiguse ja suri tema valude pärast. Nägin Patis usku tõusmas. Ütlesin, et ei saa tema eest palvetada ega panna oma käsi tema peale, kuigi seda soovin, kuna olen uus koguduses ega taha rikkuda reegleid.

Pärast koosolekut läksin koju ja küsisin, mida Püha Vaim soovitab teha selles olukorras Pati heaks. Püha Vaim rääkis, et ma ütleksin Patile, et kahe nädala pärast saab ta terveks.

Vastasin: „Püha Vaim, ütle seda ise, mina ei kavatse seda öelda.”

Püha Vaim vastas: „Räägi sina Patile, et kahe nädala pärast saab ta terveks.”

Küsisin: „Kas ei ole midagi muud, mida Sa tahad Patile öelda?”

„Ei, ütle vaid, et kahe nädala pärast ta terveneb.”

„Sina, Püha Vaim, oled vanem selles koguduses, aga mis siis saab, kui ta ei tervene kahe nädala pärast?”

Püha Vaim ütles, et see on minu, mitte tema probleem.

Kui nägin pühapäeval Patti koguduses, ta küsis: „Mida Püha Vaim sulle vastas?”

Ütlesin: „Püha Vaim käskis sulle öelda, et kahe nädala pärast sa tervened. Aga ära sellest kellelgi räägi, et mina seda sulle ütlesin.”

Kuid Pat oli juba liikvel ja rääkis kõigile koguduses, et

kahe nädala jooksul saab ta terveks.

Ma mõtlesin, oh hea Issand, mida sa oled mulle teinud.

Kui kolmapäeval kohtume palvekoosolekul, tuleb Pat minu juurde ja ütleb, et poolteise nädala pärast saab ta terveks. Mõtlesin: „Oo, Püha Vaim, ta tõesti usub seda!”

Pühapäeval, kui on jäänud veel nädal, tuleb Pat ja räägib, et tema lapsed küsivad: „Mis päeval sa terveks saad?” Kogu tema pere usub sellesse?! Mis ma nüüd teen?

Saabus oodatud pühapäev ja ma istun kiriku tagaosa kaugemas nurgas. Pat tuleb ja ütleb: „Cal, täna on see päev.”

Vastan: „Jah, täna on see päev. Näeme hiljem.”

Ma lähen koju ja saabub järgmine kolmapäev. Jälle istun kiriku tahananurka, nii kaugele kui võimalik. Pat on kiriku ees ja räägib just teise kogudusevanemaga. Minu sisenedes osutab ta sõrmega minu suunas ja mõlemad tulevad minu poole. Mõtlen: „Issand, nüüd kas välja või sisse.”

Pat istub minu kõrvale, et

rääkida, mis oli juhtunud.

„Kas siis juhtus midagi?”

„Jah, muidugi.”

Järgmisel hommikul pärast pühapäeva ta tõuseb, riietub ja läheb sõjaväeossa arsti juurde ning palub teha vereproovi. Hiljem arst helistab ja ütleb, et nad soovivad veel verd võtta, et saata see linna-haiglasse uurimiseks. Kolmapäeval helistab arst uuesti, kutsub ta kohale, paneb istuma ja räägib:

„Pat, me oleme ravinud sind aastaid ja meil on paks toimik sinu haigusloost alates sellest, kui sind tulistati ja sa said nakkuse. See on ravimatu haigus. Kui me oleksime saanud sind terveks ravida, siis säiliksid sinu veres antikehad, nii et alati on võimalik näha, et sa oled seda haigust põdenud.

Aga nüüd me ei tea, mis on toimunud. Oleme teinud vereproovid ja saatnud selle isegi linna uuringuteks. Tulemustest nähtub, et sinu veri on täiesti puhas ega ole mingit märki C-hepatiidist.”

Sellist Jumalat me teenime. Isegi siis, kui meie ei ole veendunud, saab Jumal

sellest hoolimata teha oma tööd meie kaudu. Ta armastab meid ka siis, kui meil on usku kasvõi sinepiseemne võrra. Jumal saab sind kasutada, sest ta on selline Jumal.

Nüüd aga teine lugu. On nii huvitav, et Jumal võib puudutada kellegi südant ja saata ta Spokane linna. Spokaneed on nimetatud ka isa südame linnaks, kuna isadepäeva veetmine algas Spokanees, sest seal elas mees, kellest sai isakuju kogu maailma jaoks.

Räägin oma esimesest soovivaaldajast olla talle vaimulik isa. See juhtus meie esimese konverentsi palvejärjekorras teenimisel, mis toimus Londonis Inglismaal. Eestpalvele tuli keegi Ida-Indiast pärit väga ilus noor naine.

Küsisin, mis on tema probleem. Ta isegi ei vaadanud mind, vaid hoidis pilku ainult põrandal. Ta oli väga endast väljas. Ta ütles, et vajab vabanemist ja tervenemist. Kui ma teda palvetamise ajal puudutasin, ta võpatas, tema silmad muutusid, temast tuli esile sügav hää ja ta kukkus põrandale. Tõstsin ta püsti,

palvetasime veel ja siis hakkas ta rääkima oma lugu, miks ta nii käitub.

Kui ta oli veel väike tüdruk, oli tema isa hasartmängur. Iga nädal käisid tema kodus mehed mängimas ja igal nädalal sai võitja autasuks tema. Ta ütles: „Ma olen nii haavatud ega ole kunagi kogenud isa armastust oma elus.”

Ütlesin talle: „Kallis, soovin anda sulle isa õnnistuse ja süleleda sind nii, nagu sind ei ole kunagi süleldud. Ta ütles, et ma võin teda kallistada, kuid selles ei ole talle mingit tähendust, sest ta on abielus ega talu isegi oma abikaasa pudutust, sest ta on nii haavatud.

Ütlesin: „Püha Vaim, mida ma saan öelda sellele kallile naisele sellist, mis teda puudutab?”

Püha Vaim ütles: „Ma saadan mehe kas või üle ookeani sind puudutama.”

Selle juures tuli pisar tema silmist. Ma panin käe tema ümber ja andsin talle isaliku õnnistuse, mida ta polnud kunagi elus kogenud. Isa armastus tuli tema peale. Armastuse valgus eemaldas

kogu pimeduse tema elust. Jeesuse kirkus tuli temasse.

Ma kunagi ei unusta järgmist öhtut. Palvetamise ajal tuleb ta minu selja taha ja koputab mulle õlale. Küsisin, mida ta teeb ja ta küsib: „Kas sa võid olla mulle isaks?” Ma ütlesin: „Jah, ma võin olla sulle issi.” Siis ma saingi oma esimese tütre. Mul on isegi lapsi, kes on minust vanemad. Ma ei tea, kuidas see töötab, aga mulle meeldib see.

Usun, et täna öhtul on siin inimesi, keda isa ei ole kunagi õnnistanud. Oled sa siis poeg või tütar, kuid sul ei ole olnud isa, kes oleks öelnud sulle: „Ma armastan sind, ma õnnistan sind!”

Mõni teist ei ole kunagi tundnud oma isa. Mõnel on isa küll olnud kodus, kuid pole kunagi oma armastust väljendanud. Usun, et täna öhtul tahab sinu taevane Isa anda sulle oma õnnistuse. Taevane Isa soovib, et sa tead, et ta armastab sind. Sa oled kuninga poeg või tütar, prints või printsess.

Kanname endas tühjust, sest ei tunne end olevat isa armastuse väärilised. Jumal

soovib, et sa teaksid, et oled seda väärt, kuna sa oled loodud tema tütreks ja pojaks ning võid tulle tema juurde nii tihti, kui soovid. Ta kunagi ei hülga sind ega tee sulle haiget. Kui sa oled selline inimene, siis pane oma käsi südame peale ja ütle nii.

Isa, õnnista neid poegi ja tütreid, et nad teavad, kui kallid nad on. Isa, sa armastad neid, sest nad on sinu pojad ja tütreid. Nad ei pea enam kunagi kogema hülgamist. Täna nad saavad võtta vastu õnnistuse, mida nad väärivad. Mõni on kogunud tühjust ja vääritust, mõni on vaadanud peeglist ega meeldi endale. Täna nad võtavad vastu Sinu armastuse ja täituvad Sinuga ning saa-

vad teada, kui tähtsad on nad Sinule.

Isa, ma vabastan Isa õnnistuse nende poegade ja tütarde peale, kes on Sinu lapsed, et nad teavad, et nad on Isa õnnistatud. Nad võivad tulla Sinu juurde millal iganes ja istuda Su süles. Sa paned oma käe nende ümber ja ütled: „Sina oled minu armas poeg ja tütar. Ma alati armastan sind. Ma kunagi ei hülga sind, sest sa oled eriline. Sa oled minu laps Jeesuse nimel.” Aamen.

CAL PIERCE

Healing Rooms'i Euroopa konverentsil

11.03.2017 Helsingis

Ta juhib sind

„Ta juhib mind õiguse rööbastesse oma nime pärast” (Ps 23:3).

Käies õiguse teed ja kasvades peame olema valmis tegema uusi asju ja muutuma. Üks fakt lammastest: nad püsivad samal karjamaal, kui

karjane ei juhi neid mujale. Nad söövad karjamaa puhtaks ning nii lammas kui karjamaa satuvad parasiitidega nakatamise ohtu. Karjamaad tuleb vahetada süstemaatiliselt, nii et lambad püsivad tervena.

5Ms 1:6: *„Issand, meie Jumal, rääkis meiega*

Hoorebil, öeldes: Küllalt kaua olete viibinud selle mäe juures.”

Mõni teist on kõndinud kaua sama probleemi ümber. Teil on võibolla samasugune sobimatu hoiak kui 20 aastat tagasi. Olete kellegi peale vihane juba viis aastat, kandes solvumist.

On aeg minna liikvele! Sind on Jumalaga lepitatud Kristuse kaudu, kuid nüüd on aeg särada kirkamalt. Õigete teerada läheb kirkamaks. Võib öelda, et Jeesus on maailma lootus, kuid inimesed ei näe teda, kui nad ei näe teda meie, usklike kaudu. Kuhu poleks ka Jumal sind asetanud elama, kooli, kogudusse, on ta teinud seda eesmärgiga. Sinu ülesanne ja eesmärk on särada! Kas pole nii?

„Ma ei mõista, mida Jumal tahab, et ma teen. Mis on minu kutsumine?” Särada!

Naerata tööl ja kui küsitakse, miks oled nii rõõmus, võid vastata: „Tunnen Jeesust. Mul on alati lootust, kuigi olukorrad pole head. Ta aitab mind kõiges.”

Muutus toob alati kaasa väljakutseid. Jumal soovib, et

järgneme talle. Kas siirdume või jääme, kui ta nii käsib. Vahel me tahame minna, kui tema tahab, et me jääksime.

4. Moosese raamat sisaldab hea näite sellest, kuidas pilv katab telgi, kui iisraellased rändasid kõrbes. Pilv juhtis neid päeval ja tulesammas öösel. Loe 4Ms 9:17-22, need salmid on tõesti ilusad. Seal öeldakse, et vahel püsis pilv samal kohal päevi ja nad pidid liikuma sellega koos. Vahel viibisid nad kohal mõne päeva ega teadnud nad kunagi ette, millal Jumal käsib liikuda. Nad läksid siis, kui kästi. Kuidas teame, millal Jumal on lõpetanud mingi asjaga?

On õnnetus hoida kinni millestki, millega tema on juba lõpetanud. Kas oled kii- lunud mingisse asja kinni nagu auku? Sa ei pääse edasi, kuna oled liiga laisk, või oled liiga arglik hülgame endist. Kui see paik, kus oled, ei anna enam häid vilju, on aeg liikuda ja minna edasi.

Tuleb ka muutuda. Kui tuleb aeg, et minu õpetused enam ei aita teid, siis minge ja kuulake kedagi teist. Peaasi on, et kasvad ja suundud kir-

kusest kirkusesse. Erinevad inimesed saavad õpetustest erinevaid asju. Mõni ei kannata minu õpetusstiili ja teised saavad taas enim just minu kaudu. Olen otsekohene ja siiras ning kõik ei võta seda vastu. Mõni pahandab juba viie minuti jooksul.

Kas oled töötanud juba aastaid, ilma et liigud mingis suunas? Võibolla peaksid vahetama karjamaad? Kas oled koguduses, mis ei kasva? Mina usun pühendumisse. Seni, kuni kasvatakse vaimulikult, on õige ustavalt püsida seal kasvõi sada aastat.

Peab küsima endalt, kas muutun, kasvan ja teenin, või võtan vaid ruumi ja istun igal nädalal samal kohal? Kas liigun edasi või tagasi, kui muutust ei ole toimunud 20 aastat?

„Minul on veelgi sama rumalad probleemid kui varem,” ütleb keegi. Siis on midagi viltu kas sinus või koguduses. Igal juhul on otsus sinu teha. Kas aitavad sõbrad saada sul paremaks inimeseks? Kas nendel on hea mõju sinule? Või vajad uue kar-

jamaa kaaslasi, kellega koos olla karjatatud.

Sõbrad, kellega koos oled, võivad sind kas üles ehitada või purustada. Soovin olla koos inimestega, kellel on jumalik võidmine. Soovin võimalikult kaugemale nurisest ja virisest, kõigist, kes räägivad taga ja kritiseerivad teisi!

Ma ei soovi kuulata üksnes nurinat. Rääkige mulle häid asju. Õigete teerada viib õigesse kohta õigel ajal, tegema häid ja õigeid tegusid. Võin teha õigeid asju, kuid olla vales kohas.

Tegutsesin koguduses viis aastat. Sel ajal algas minu avalik teenimistöö. Need olid suurepäraseks kasvuaastad, kuid ka valulised. Õppisin olema autoriteedi all ja muud praktilist. Jumal andis mõista, et minu aeg oli seal lõpukorral. On üsna piinav, kui Jumal on seda meelt, aga ise ei ole.

Mina ei hakanud ise tegutsema, kuigi tundsin, et peaksin minema ja alustama oma teenistuse. Ma polnud nagu mässaja. Kogesin, et Jumal soovib anda minule

laialdasema töönägemuse. Selles koguduses olles see ei õnnestunud, kuna tegin tööd teistele ja pidin aitama kaasa nende visioonis. Sain palju kinnitusi, aga ei soovinud kedagi solvata ega näida vastupanijana. Ei tahtnud jätta endast muljet, et arvan endast liiga palju. Ei tahtnud olla naerualune. Põhjuseid oli mitu.

Ühel õhtul istusin oma kohale esireas nagu ikka pühapäeval ja teisipäeval. Oli vanematekogus ja osalesin kõiges. Kuulsin, kuidas Jumal hüüdis mulle kõva häälega: „Mida sa siin õige teed?”

„Mina olen koosolekul.”

Südames Jumal ütles: „Mina ei vaja sind enam siin. Vajan sind mujal.”

Küsimus ei olnud selles, kus mina tahtsin olla enese huvides. Pidin olema seal, kus Jumal saab kasutada mind tõhusamalt. Olin sellest meelitatud.

Kui sina tunned end kasvas ja teenimas teisi, siis on hea jääda kohale. Ma ei ässita kedagi jätma oma kogudust, sõpru või tööd. Uuri siiski, millist vilja see kannab. Kas

kasvad vaimulikult selliseks, nagu Jumal seda tahab? Kui sa pead minema tegema midagi muud, siis tee seda sõbralikult ja ilma ilguaset. Olen veelgi sõber oma endise pastori ja kogudusega, kelle jätsin 20 aastat tagasi. On õige ja vale viis tegutseda.

Kui oleksin jäänud vaatama kõigile vadele põhjustele, ei teeks ma täna sellist teenimistööd. Ma ei jõuaks inimesteni kõikjal maailmas. Kui Jumal annab sinule püha tõuke, järgi Püha Vaimu, kuigi see kõigile ei meeldi. Pole mugav kõssitada edasi! Loodetavasti keegi ei hakka tegema rumalusi. Kindlasti mõistate, et asju tuleb teha tasakaalukalt.

Minu teekond Jumalaga on olnud huvitav. Olen märganud, et elus on palju kinnihoidmist ja lahtilaskmist. Lasin minema heapalgalise töö, et õppida sõna. Valmistusin oma teenistuseks ja õppisin kodus.

Loobunud oma tööst uskusin, et Jumal õnnistab meid majanduslikult. Kuue aasta jooksul tuli uskuda Jumalat õnnistavat isegi sok-

kide ja pesu hankimisel ning maksude maksmisel. Pidin kogema tagasikäiku, enne kui sain minna edasi. Vahel meie pühendumist testitakse.

Jättes lapsepõlve, saavad meist teismelised ja siis täiskasvanud. Jätame oma sõbrad õppima, siirdudes tööellu. Astume abiellu, saame lapsi ja loobume sellega oma vabadusest. Võtame uut vastutust. Lapsed lahkuvad kodust ja algab uus elu. Praegu saan uusi kortse, mis ei meeldi mulle üldse! Kes on samas kohas? Ka põlv ei tööta mul nii nagu varem.

Kas soovin teha asju õigel viisil või oma tahte järgi? Kas teen asju oma meele või Jumala tahte järgi? Alati, kui oleme sõnakuulelikud, saame rahu. Õigesti tegemine on imeline. Kui nõustuksime täna tegema kõike Jumala abiga ja õigel viisil. Pole vaja otsida vabandusi, vaid tahan teha nii, nagu tunnen olevat õige.”

Kui paljud teavad, et kui saadakse liiga palju vahetusraha, ei ole selle hoidmine õige? Kui paljud teavad, et ostukäru ei saa jätta keset

parkimisplatsi? Te olete taibukad! Kui paljud teavad, et ei ole õige mängida arvutit töökohal? Vaid pooled. Kas peaksin vahetama teemat? Seda nimetatakse aususeks. Kahjuks vähesed teavad, mida see tähendab.

Peab õppima tegema alati õigesti, kuna see austab Jumalat. Tulemused õigetest valikutest ei paista kohe välja. Kui vaenlane näeb sinus soovi tegutseda õigesti, hakkab ta sind vaenama. Kui oled järjekindel, saad tasu võimsal viisil. Vaatan kõiki raskusi, mida kogesin ja kaotatud sõpru. Pidin lahkuma kogudusest ja jääma naeraluseks...

Kui valuline see oli. Aga Jumal on ustav! Mina olen veelgi siin, saan aidata inimesi ja olen õnnelik. Olen 71-aastane ja reisin ümber maailma! Räägin endast, kuna soovin teid nägevat, et kuigi väline inimene kõduneb, uueneb sisemine ometi päev-päevalt.

Sa pole kunagi liiga vana tegema imelisi asju Jumalale. Ära istu kiiktoolis päevad pikad! Vajan ehk rohkem

puhkust kui varem ja kasutan tervet mõistust. Mida rohkem soovitakse teenida teda kogu südamest ja õigesti, seda rohkem hakatakse saada õnnistusi. See on kohutav, kui sees on selline jäätav tunne, et ei tehta seda, mida peaks tegema. Kui jätkatakse nii tegutsemist, võtab see elujõu.

On meeldiv tunne, kui teatakse tegutsevat õigesti. Sad-rak, Meesak ja Abednego on hea näide õigest käitumisest. Nad otsustasid minna pigem tulusesse ahju, kui kummar-dasid sobimatult jumalatut kuningat. Nad tegid õigesti ja sattusid ahju, mida köeti seitse korda kuumemaks.

Loeme Taanieli raamatust, kuidas kuningas nägi tuld ja leeke. Seal oleks pidanud olema kolm meest, kuid ta nägi nelja! Mehed läksid tulle seotuna, kuid tulid välja vabana. Vahel toimuvad ahjus suurimad vabanemised! Neil aegadel, kui kaotasid kõik sõbrad ja olin hüljatud, hakasin tõeliselt tundma Jumalat!

Piibel ütleb: „*Ja asehaldu-rid, ülemad ja maavalitsejad ja kuninga nõuandjad kogu-*

nesid ning nägid, et tuli ei olnud saanud võimust nende meeste ihu üle; neil ei olnud juuksed peas kõrbenud, nende kuued ei olnud muutnud värvi ja neile ei olnud külge hakanud kõrbelõhna” (Tn 3:27).

Ps 23:3,4: „*Ta juhhib mind õiguse rööbastesse oma nime pärast. Ka kui ma kõnniksin pimedas orus, ei karda ma kurja, sest sina oled minuga; su karjasekepp ja su sau, need trööstivad mind.*”

Kuigi tegutseksin õigesti, ei tähenda see, et ma ei koge raskeid aegu. Siiski ei ole põhjust kurta või hämmastuda. Ei tule meenutada Jumalale seda, kui hea inimene olen.

„Miks see toimub minuga? Miks ja miks...?” Miks mitte minule. Iga inimene peab läbima raskeid aegu. Võin loota Jumalale nii orus kui mäetipul. Loodan, et ta on valmistanud midagi head minu jaoks, kas või ahjus.

Joosep tegi õige otsuse, kui Pootifari naine teda ahvatles. Ta keeldus, et hoida üleval oma moraalsel taset. Oleks selliseid inimesi rohkem! Igal juhul Joosep keeldus. „Ma ei

kavatse olla sinuga intiimsuhtes.” Ja miks? Kuna ta teadis, et see pole õige.

Ta tegutseb nii, et austada Jumalat, selles oli kogu põhjus. Pootifari naine valetas tema peale. Ta ütles, et Joosep kasutas tema suhtes jõudu. Pootifar uskus oma naist ja Joosep sattus vanglasse. Ta istus vanglas 13 aastat täiesti süütuna. Kuigi ta tegutses õigesti. Sel ajal kujundas Jumal tema meheks, keda saab kasutada. Joosep liikus vanglast otse paleesse, kus ta oli kuningast järgmine.

Aga Taaniel lõvide koopas? Taaniel oli aus ja siiras mees. Teised kõrgemal positsioonil olijad vihkasid teda, kuna Taaniel oli kuninga soosingus. Isegi halb kuningas peab sinust lugu, kui oled aus inimene.

Nad mõtlesid isekeskis, et ainus viis kõigutada teda ja panna ta sattuma kuninga ebasoosingusse, oleks mingi seaduse toel seada kahtluse alla Taanieli seotus Jumalaga.

Nad panid kuninga kehtestama seadust, mille järgi iga mees, kes 30 päeva jooksul

palub midagi kelleltki, kas mingilt jumalalt või kelleltki teiselt kui kuningalt, heidetakse lõvide koopasse. Taanielil oli kombeks palvetada kolm korda päevas avatud akna all. Taaniel ei kavatse nud seejärel palvetada vaikselt ja salaja.

Ta heideti lõvide auku. Kuningas oli selle pärast rohkem mures kui Taaniel. Kuningas oli vaevas kogu öö. Nii juhtub, kui tehakse valesti. Piibel ei räägi, kas Taaniel magas. Olen näinud joonistusi, kuidas ta magab koopas kõikide lõvide keskel. Kuningas veendus hommikul, et Taaniel on veel elus. Ta oli rõõmus sellest, et Jumal oli kaitsnud Taanieli.

Tn 6:22-23: „*Siis Taaniel kõneles kuningaga: „Kuningas elagu igavesti! Minu Jumal läkitas oma ingli ja sulges lõvide suud, ja need ei teinud mulle kurja, sellepärast et mind leiti olevat tema ees süütu; ja nõnda ei ole ma ka sinu ees, kuningas, kurja teinud.”*”

Teed õigesti ja saad karistuse, kuid Jumal sulgeb lõvide suud! Ma ei tea, mis

toimub su elus sellel hetkel. Milliseid moraalseid otsuseid pead sa tegema? Või pead tegema kompromisse, et hoida töökohta ja sõpru?

Kuigi oleksid surmavarju orus, pole vaja karta, kuna Jumal on sinuga. Probleemi lahenduseks võib kuluda aega. Jumal ilmub siiski õigel hetkel, kui sa ei loobu! Meil kõigil on elus asju, mida väga soovime. On tore, kui satume olukorda, milles võime öelda:

„Jumal, soovin sinu asju

rohkem kui omasid. Sinu tahe töötab alati minu kasuks.”

Kuigi tema vastus oleks ei, näeme sedagi hea võimalusena. Jumal on meie hea karjane. Psalmi 23 tuntakse psalmidest enim. Isegi inimesed, kes ei tunne piiblit, teavad seda.

Jumal soovin, et sina juhid ja juhataad mind. Maksku mis maksab, tahan teha sinu tahet!

JOYCE MEYER

Kolm juhust

Tänu sooja vastuvõtu eest! Kogen eesõigusena tuua teile tervitusi riigivõimu poolt. Parlamendisaadikuna ei soovi ma midagi enamat, kui et inimesed palvetavad meie rahva eest. Rõõmustasin, kui kogesin siia tulles palveõhkonda.

Tulin taksoga. Jumal tuleb kohale üldiselt mingi muu transpordiga. Ühel päeval saabus Jeesus Jeruusalemma. Piiblis on kirjutatud Lk 19:41: „*Ja kui Jeesus lähedale jõudis, nuttis ta linna nähes tema pärast.*”

Olen mõelnud palju nende Jeesuse sõnade peale ja püüdnud tunnetada neid väljendeid Piiblis. Olen mõelnud, mida teeks Jeesus lähenedes Helsingile. Kas ta rõõmustab või nutab? Kurbust, mida Jeesus kogeb, ei suuda keegi täiesti mõista. Ta on tulnud Isa juurest ja alandanud ennast inimlikku ihusse. Ta on tulnud andma oma elu, et kõik teised saaksid elada. Ta on suundumas kannatuste poole. Ta tajub, et tema tulekut ei mõisteta.

Jeesus palvetas kogu elu kestel oma töö ja kõikide linnade eest, mida ta külastas. Igas linnas oli erinev ootussituatsioon. Mõned ootasid, teised kritiseerisid. Mõni soovis näha imesid ja teised ei suutnud otsustada, kas kuulub ime sellesse aega või mitte. Just nagu tänapäeval. Täna soovin vahendada sõnumi kogu Soome rahvale.

Peame alanduma ühiseks palveks. Soome ühiskond on võtnud suuna kaugeneda Jumalast. Jumal ei ole huvitav. Kristlus ei kõida. Mida teeme meie? Kas olema janused ja näljased, et näha rohkem Jumalat?

Aastal 1995 olime samas kirikus (Helsingi Vanakirik), mis oli sama täis nagu tänapäeval. Külaliseks oli pastor Francis Frangipane Ühendriikidest. Ma kunagi ei unusta seda, kuidas ta seisis samal kohal, vaatas mind ja ütles: „Rohkem Jumalat on saadaval.”

Sellest on möödas 22 aastat ega ole ma veelgi rahul kõige sellega, mida näen. Minu janu on veel tõeline. Ei soovi vaid klaasitäit vett, tahan kogu jõge.

Tahan öelda teile kolm tähtsat asja murdepunktis, kus soome rahvas läheb ühes suunas ja suur küsimus on, kuhu soovivad minna kristlased. Jeesus nuttis, kui ta vaatas Jeruusalemma, sest nad ei tundnud oma otsingu-aega. Head sõbrad, peame fookusseerima. Me ei tohi magada. Ei tohi viibida kujutlustes. Peab häälestuma. Peab olema tuline. Pole valikuvõimalust. Kirjuta see endale üles!

Teiseks peab alanduma ühtsuseks. Mida tahes mõtleksin, nagu oleksin parem, edasijõudnum, sügavamal, õigem, puhtam, õilsam kui keegi teine kristlane. Siiski peab alanduma ühtsuseks. Kui paljud teist mõtlevad, et mina ei ole selline nagu tema? On nii tore, et mina olen õilsam, parem, sügavam, väärtuslikum ja õigem teistest. Kuigi mõtleksid nii, siis ometi, kui soovime näha rohkem Jumalat, peame alanduma, tulema teiste juurde ja ütlema.

Vend, sa näed välja „kohutav”, aga kavatsen siiski alanduda, sest muidu me ei

tule toime selles pimedas öös. On ilmne, et vajan sinu „tagasihoidlikku” valgust, mis tõttu soovin palvetada koos sinuga. Minu „suur” valgus ja sinu „väike” valgus on koos siiski enam kui minu „suur” valgus üksi. Tuleb võidelda koos. See on meie tee tulla lähemale, tunnistada, et vajame teineteist. See on täielikult tõde.

Küsin kõigilt meilt, kas mõistame tegelikult Jeesuse palvetaja südant? Kui näeme seda, et ühiskond läheb mööda sellist jumalatuseteed pimedusse, tunneme eneses soovi öelda: „Tulgu Jumala kohtumõistmine, kuna oled selle ära teeninud! Mina tegin kõik ja sina ei kuulanud mind, mine siis oma saatusele vastu. Tulgu Jumala kohus, nii nagu on kirjutatud!”

Agas see ei ole Jeesuse vaim. Eestpalvetaja Jeesuse vaim meis on minna rahva ja kohtumõistmise vahele. Me seisame Jumala teenitud kohtu ja rahva vahel ning hüüame armu.

Issand, me teame, et rahvas väärib kohut, kuid ma palun kõigega, mis minus on: „Ole

meile armuline! Heida armu! Ära arvesta meile meie patte süüks. Vala veelkord oma Vaim selle rahva peale.” Aamen. Tänu Sulle, Jeesus.

Kas tead, mis taevas toimub. Need palved lähevad otse Jumala Isa südame juurde ja puudutavad tema südant. Isa vaatab meid, nii nagu Piibel ütleb, et tema silmad jälgivad kogu maad, kas on ühtki, kes teda otsib. Ta vaatab ja näeb meie südameid, et muuta meie rahva saatust. On aeg olla koos suurem valgus kui kunagi varem.

Viige see sõnum kõikjale, igale palvekoosolekule, kogudusse ja kogukonda, kes kogunevad Jeesuse nimel: „On aeg olla koos suurem valgus kui kunagi varem.” Tahtsin seda teiega jagada. Aamen.

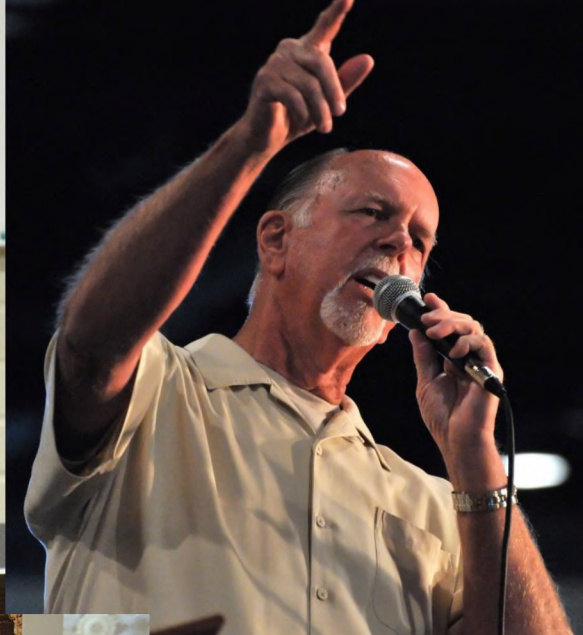
ANTERO LAUKKANEN

pastor ja

Soome parlamendiliige

üleskutses ühispalveks

Soome pärast

↑ Cal Pierce

↙ Antero Laukkanen

Healing Rooms'i Euroopa
konverents Helsingis
9.-11. märtsil 2017.

